

Het aardewerk uit de Romeinse periode te Elewijt.

(door Etienne Vandepitte):

Deel 7:

Ruwwandig aardewerk:

Ruwwandig, de naam zegt het, was aardewerk met een magering van meestal grof zand (kwarts) en andere grovere toelagstoffen. Hierbij kwamen de korrels door het oppervlak heen naar buiten. Dit gaf het geheel een grof aanvoelen. In de 2de en 3de eeuw vertegenwoordigde dit aardewerk bijna de helft van de productie.

Het was typisch gebruiksaardewerk, zowel bedoeld voor opslag als voor bereiding van levensmiddelen. De potten hadden meestal een dekselgeul of gegroefde platte rand. De kleur was afhankelijk van de ter plaatse beschikbare klei en de wijze van stoken van de oven. Rood, crème, oranje, bruin en grijs kwamen voor. Dit zowel voor het oppervlak als voor het breukvlak.

In Noord Limburg werd vooral roodachtig ruwwandig aardewerk gemaakt. De Tongerse kruiken werden voorzien van een witte engobe om zo de witte fijne baksels in gladwandig aardewerk na te bootsen.

Bij de foto's wordt een grijs misbaksel uit een Elewijtse oven getoond. Enkele specifieke ruwwandige baksels uit de Eifel evenals het gesmookte ruwwandig worden in afzonderlijke latere delen behandeld.

Grijs misbaksel uit Elewijtse oven

Bruingrijs met kartelrand

Afgesleten witte engobe

Grijs ruwwandig deksel

